

ЛЕПЕШКО А.А.*Архітектор, інженер-землепорядник, студент**Місце роботи: Фізична особа-підприємець. Навчання: ВСП ІНО КНУБА Київ*

ПІДВИЩЕННЯ ПРИВАБЛИВОСТІ МІКРОРАЙОНІВ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ ШЛЯХОМ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЇХ СТИЛІСТИКИ АРХІТЕКТУРИ, БЛАГОУСТРОЮ ТА КУЛЬТУРИ

Мета: Проведення аналізу та надання пропозиції, щодо підвищення привабливості територій в сформованих та нових мікрорайонах населених пунктів які планують розвиватися.

Внутрішні мікрорайони населених пунктів формуються за принципами:

а) чіткого функціонального зонування території;

б) повного комплексу підприємств і закладів повсякденного обслуговування населення, зупинки громадського транспорту та місць постійного зберігання автомобілів що належать мешканцям, ландшафтні та рекреаційні території загального користування в радіусі пішохідної доступності;

в) розділення пішохідних і транспортних шляхів [3].

Згідно цього формулювання, можемо бачити базову комплектацію мікрорайону для виконання основних вимог, щодо проживання мешканців та ведення господарської діяльності. Дане визначення задає вектор для формування нових мікрорайонів населеного пункту з широким полем просторової діяльності, яке на мою думку слід уточнити ще одним пунктом.

Сьогодні, ми можемо спостерігати як забудова існуючих мікрорайонів відбувається в хаотичному порядку, без дотримання та збереження усталеної атмосфери яка формувалася на протязі довгих років. Досить часто можемо спостерігати як історичну забудову розбавляють сучасним вирішенням архітектурних стилів та елементів благоустрою. Якщо подивитися на адміністративний устрій населеного пункту то можемо побачити, що кожний мікрорайон формувався у свій період часу та зі своїм певним культурним характером. Як правило перші зосереджені місця забудови населених місць носять більш давніші архітектурні стилі, в той час як подальший розвиток вимагав утворення нових масових локацій, базуючись на соціальному та економічному розвитку держави.

Збережені частини територій населених пунктів які були закріплені часовим проміжком – фіксують історичні події тогочасного розвитку, відображаючи його в міському середовищі. Такі утворення прийнято зараз називати історичним ареалом населеного пункту. Відповідно кожний мікрорайон може мати свій традиційний характер, свій стиль з наповненим комплексом архітектурних ансамблів, елементів оформлення благоустрою та культурних цінностей.

Відповідно до чинного законодавства, збереження традиційного характеру середовища історичних ареалів, охорона і раціональне використання розташованих в їх межах нерухомих об'єктів культурної спадщини, збереження її містоформуючої ролі є пріоритетним напрямом містобудівної діяльності в межах історичних ареалів [2]. На ряду з цим слід також підтримувати не тільки об'єкти культурної спадщини, але й елементи навколишнього середовища, які допомагають пов'язати їх з історією та відтворити атмосферу саме тих часів.

Для того, щоб сформувати новий мікрорайон, на мою думку, необхідно визначити та закріпити притаманний йому стиль, над яким слід працювати в команді архітекторам, культурологам, політологам, економістам, соціологам, інженерам, екологам, дизайнерам та іншим спеціалістам. Кожний з яких може створити, або доповнити, атмосферу мікрорайону життєво необхідними структурами, які в комплексі можуть показати довершеність та стабілізацію частини населеного пункту.

Такий проект утворення нового мікрорайону повинен містити не тільки планувальні рішення вулично-дорожньої мережі, функціональне зонування та обмеження забудови, але й

визначення архітектурного стилю фасадів будівель та вулиць, врахування ландшафтного дизайну, культурні заходи такі як ярмарки, художні виставки, музичні виступи, ігри, поезія та інше. Також можуть бути створені свої, внутрішньо-політичні погляди, які націлені на екологізацію, здоровий спосіб життя, інновації, сучасні технології, освіту, бізнес, духовні цінності та інше. Запроектований вуличний дизайн повинен доповнювати стилістику мікрорайону, навіть такими дрібницями як дорожнє покриття, бордюри, огорожі, опори, стовпчики, смітники, лавки, рекламні вивіски та інші елементи. Стосовно архітектури будівель, то їх стиль, відповідно, слід формувати під ув'язку з навколишнім середовищем.

Як ми можемо бачити деякі види громадських закладів, автоматично сформували собі вічний стиль архітектурного вигляду. Якщо ми говоримо про бізнес центри то в них переважний архітектурний стиль буде самим сучасним, і відображений у металоконструкціях з великими скляними панелями. Коли виникає потреба збудувати такий об'єкт в історичній забудові, скажемо XVIII-XIX ст. то переважним оздобленням залишаються дзеркальні скляні панелі, обумовлюючи тим, що оточення в дзеркалі саме себе доповнює, і в результаті поєднує сучасний об'єкт з «начебто» збереженим архітектурним стилем вулиці. Я ж пропоную уникати подібних рішень та надавати пріоритет варіантам будівництва нових об'єктів з збереженою архітектурою вулиці.

У приведеному вище прикладі будівлі та споруди які вирізняються з навколишнього середовища, прийнято називати акцентами, які легко запам'ятовуються та покращують орієнтування на місцевості. Такі будівлі, споруди або елементи – акценти також можуть бути ув'язані з навколишнім простором в однаковому архітектурному стилі. Це може бути і особлива вежа, і колона, і арка, і фонтан, і площа, і цікаві малі архітектурні форми які підкреслять та доповнять внутрішню мікрорайонну атмосферу.

Містобудівні умови та обмеження забудови земельної ділянки являють собою документ, що містить комплекс планувальних та архітектурних вимог до проектування і будівництва щодо поверховості та щільності забудови земельної ділянки, відступів будинків і споруд від червоних ліній, меж земельної ділянки, її благоустрою та озеленення, інші вимоги до об'єктів будівництва, встановлені законодавством та містобудівною документацією [1]. Врахування цього пункту в проектних рішеннях стосовно формування мікрорайонів з більш детальним описом середовища населених пунктів – допоможе спрогнозувати оптимальні, майбутні затрати для ведення інвестиційної діяльності. Однозначно такий проект повинен містити в собі моніторинг та контроль за виконанням запланованих в ньому рішень, щоб досягти бажаного результату.

При виконанні такого комплексу заходів можна утворити сформований мікрорайон з важливими просторовими рішеннями для підвищення привабливості територій, залучення інвестицій та визначення переваг збалансованості умов проживання. Такий підхід допомагає підвищити туристичну циркуляцію по лінійних маршрутах між мікрорайонами, переходячи від однієї історії до іншої.

Головна мета таких проектів є організація капіталовкладень з перспективою привабливості територій, що в свою чергу дасть можливість розвиватися не тільки туристичному бізнесу а й в цілому всій підприємницькій діяльності. До цього ж підвищити рівень проживання самим мешканцям в комфортних умовах, зумовлених архітектурними, культурними та екологічними факторами. Такий підхід дає можливість підняти економічний стан населеного пункту та утворити власний бренд, зосереджений навколо повноцінно сформованих мікрорайонів.

Список літератури

1. Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України 17.02.2011 р. № 3038-VI.
2. Про затвердження Порядку визначення меж та режимів використання історичних ареалів населених місць, обмеження господарської діяльності на території історичних ареалів населених місць: Постанова Кабінету Міністрів України від 13.03.2002 р. №318.
3. ДБН Б.2.2-12:2019 Планування та забудова територій